

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

795.4

Szerző:

Hely

Cím: *A budapesti játékbank
fantasztikus tervei*

Idő

"1925"

Forrás: *Magyarság*

Személy

Helyszám

A budapesti játékbank fantasztikus tervei

925. 2. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

— A Magyarság tudósítójától —

Két hét óta lépten-nyomon titokzatos híreszteléseket suttognak az emberek egy titokzatos *játékbankról*, olyan magyar kiadású *Monte-Carlóról*, amelyet egy titokzatos pénzcsoport a kormány hozzájárulásával, egyelőre titokzatos helyen óhajt felállítani. Csupa titokzatosság az egész vonalon. Csak az nem titok, hogy a főváros külföldi hitelezői e pillanatban Budapestben vannak s így önmagától vetődik fel a kérdés: vajjon nem ebből az irányból fúj-e az szél, amelytől a budapesti haraszt ilyen titokzatos terveket suttog nekünk? Elvégre már hozzászokhattunk a Ripka-féle városi szanalásnak ahhoz a nem új, de annál ügyetlenebb stratégiájához, hogy mielőtt egy javaslattal vagy tervvel a nyilvánosság elé lépne, híresztelések alakjában próbálja ki a közvéleményen halvaszületett tervét.

De ne vágjunk az események elé, hallgassuk meg ezeket a titokzatos híreszteléseket, amelyeket mindannyiszor kitűnő forrásokra hivatkozva és becsületszó alatt adunk tovább.

Mi is lesz hát az a játékbarlang?

Ennek a titokzatos játékbarlangnak a helye egyesek szerint a *Margitsziget lenne*. Hiszen már eddig is nem egyszer és nem kétszer tünt fel a pénzügyi horizonton egy budapesti Monte-Carlo árnya, amely következetesen a Margitsziget felé tárta ki sóvár karjait. A Margitszigetet Bérli Részvény Társaság viszont semmit sem tud arról, hogy ez a titokzatos pénzcsoport őt szemelte volna ki a játékbarlang színhelyéül és nem minden idegesség nélkül iparkodik megállapítani

azoknak a híreszteléseknek az alapos vagy alaptalan voltát, amelyek szerint a játékbarlang vagy a *Hűvösvölgybe*, vagy a *Római fürdő látványai alá kerül*. A beavatottak szerint ez a három hely különösen alkalmas lenne a játékbarlang felállítására, mert mind a hármát százados tölgyek és platánok árnyékolják s így a tulajdonosoknak nem okozna külön fejtörést, hogy hova akasszák fel magukat a tönkrement játékosok. A Margitszigetet Bérli Részvény Társaságnak azonban a hely kies fekvésén kívül súlyosabb okai is vannak a féltékenykedésre, mert a pinkapénzből szeretné elvégezni azokat az *évek óta egyre húzódo építkezéseket, amelyekre a fővárossal kötött szerződésében vállalkozott*.

De van egy negyedik kombináció is: a *Gellért-szálloda*. Sőt, már a Vérmező mellett fekvő *Karacsony-palotát* is számításba vették és ha a Ripka-féle szanalás még sokáig bizonytalanságban hagyja e téren Budapest polgárait, bizonyosak lehetünk felőle, hogy néhány nap múlva már a népjóléti minisztériumban, vagy a *Lánchid-utca 2. szám* alatt fog peregni a rulett.

A főváros fürdőinek bérleti terve

Abban minden kombináció meg egyezik, hogy a játékbarlang felállítása a főváros életében egy soha nem hallott és soha nem látott aranykorszak hajnalát fogja jelenteni. Már hogyisne, kérem, amikor ez a titokzatos pénzcsoport (kitűnő forrásból és becsületszó alatt) a *főváros összes gyógyfürdőit bérbe kapja és milliárdos és milliárdos befektetésekkel kötelezi magát az idegenforgalom fellendítésére*. Óriási dolog lesz!... A játékbarlang híreire fél Európa, Amerika tekintélyes része, az összes

indiai maharadzák és baskir rabonkának Budapestre jönnek és olyan lubiekolást fognak végbevenni fürdőinkben egy-egy dühösebb parti után, hogy Weissmüller kabaréja ahhoz képest csecsemőmósdatás. Vannak ugyan a főváros polgárai között aggodalmas lelkek, akik némi gyanúperrel azt mondják erre, hogy *ennek az idegen és «előkelő» pénzcsoportnak talán nem is annyira a játékbarlang, meg az idegenforgalom miatt fáj úgy a feje, mint inkább a főváros fürdőit szeretné olcsón megkaparintani*, ez azonban csak fölösleges

és maradi akadékoskodás, amely a nagy és korszerű reformok terén nem fogja megtervezni az illetékes köröket.

Először a közügy, s csak aztán a piszkos magánérdek

Munkatársunk mindenestre nem mulasztotta el az alkalmat, hogy a félhangon suttogott híreszteléseknek a végére járjon, s evégből beszélgetést folytatott ennek az érdekeltségnek egyik tagjával, aki a következőképpen nyilatkozott:

— A játékkaszinó felállításának hatalmas gazdasági előnyeit külön kiemelni és magyarázni, azt hiszem, fölösleges. Mindenki tudja, hogy egy ilyen játékkaszinó, minden reklámnál nagyobb csábítója az idegenforgalomnak, amely úgy az államnak, mint a polgárságnak óriási jövedelmeket biztosítana. Ami főcélunk, nagyarányuan kiépíteni szándékolt idegenforgalom s ezen keresztül a játékkaszinó közvetett föllendítése.

— Ami most már azokat a garanciákat illeti, — folytatta informátorunk — amelyek a magyar társadalom játékszenvedélyének megóvására vonatkoznak, e tekin-

tetben az érdekeltség olyan elmés és körültekintő tervezetet dolgozott ki, hogy szükségtelen minden aggodalmaskodás. Nevezetesen:

— A magyar állampolgárok közül csak a huszonötödik életévüket betöltött, önálló keresettel bíró egyének látogathatják a kaszinó helyiségeit, akik az adóbevallások szerint megfelelő vagyonnal rendelkeznek. Az önálló és vagyonos magyar állampolgárok játékjoga elé azért nem akarunk akadályokat gördíteni, mert hiszen köz tudomásu, hogy ezek ugyis hódolnak a játékszenvedélynek és mért vágják zsebre magánosok a pinkapénzt, amikor zsebre vághatja az állam is.

— Ami most már az idegenforgalmat s ezáltal Magyarország kulturális és gazdasági hasznát illeti, e tekintetben a következő terveink vannak:

— Hatalmas propoganda-apparátussal a külföld figyelmét Magyarországra tereljük. Gyönyörű telepekkkel, szállodákkal és fürdőkkel (!) az üdülőtelepeknek egész tömegét akarjuk létesíteni s meg vagyunk róla győződve, hogy egy-két év leforgása alatt érdeklődés fog megnyilvánulni a Balaton és a budai fürdők (!) iránt. Persze a külföldieket eleinte csak a játékkaszinó fogja vonzani, mert ez már benne van a szórakozó idegenek lélektanában, de ha megismerik az országot és a főváros szépségeit, játékkaszinó nélkül is rajongói maradnak a magyar föld varázsának.

Informátorunk mélyet lélekezett, aztán így folytatta:

— Hogy csak némi fogalmuk legyen terveink arányáról: tizenöt év alatt nem kevesebb, mint négyszázmilliárdot akarunk befektetni építkezésekre. Természetesen csak akkor, ha megkapjuk a koncessziót... Már pedig ez a négyszáz-

milliárd annyit jelent, hogy harminkét magyar iparág jut egészen szokatlanul nagy munkához s ez a mai munkanélküli világban nem gyerektség. Szociális szempontból annak is óriási jelentősége van, hogy a kaszinó több mint hatszáz tisztviselőt fog kenyérhez juttatni, akik nagyon természetesen rokkantak és B-listások lesznek. (Óriási!) A játékkaszinó mindezeket felül legalább évi százmilliárd koronát bocsát a népjóléti miniszter rendelkezésére és minden lehetőséget elkövet, hogy a magyar társadalom nyomászto gazdasági helyzetét szánalmi tudja. Természetesen csak akkor, ha megkapjuk a koncessziót...

Munkatársunk már-már azt várta, hogy a fennkölt gondolkozású informátor a jóvátételi összegeket is leszurja Magyarországra helyett, de az idegen és »előkelő« pénzesoport sajtóügyi referensét telefonhoz hívták s munkatársunk csak annyit hallott, hogy egy kegyelmes urral beszél...

Ettől a telefonbeszélgetéstől teljesen függetlenül itt említjük meg azt a feltétlenül hiteles értesülé-

sünket, hogy a jövő hét folyamán Petrichevich Horváth báró államtitkárnál ankétot tartanak az ügyben.

A játékbank egységespárti patrónusai

Mint látjuk, Budapest akadémuskodó polgárainak nincs igazuk. Ez a pénzesoport önzetlen és minden gondja abban merül ki, hogy mi boldogok, gazdagok és tisztességesek legyünk. Lám, még arra is kiterjed a figyelme, hogy a játékkaszinó küszöbét csak a huszonötödik életévüket betöltött és »vagyonos« polgárok léphessék át... Mert semmi kétség, aki a megfelelő anyakönyvi kivonat és adókönyvecske nélkül akar behatolni a játékkaszinóba, azt az erkölcsös pénzesoport könyörtelenül az utcára teszi. Ugyszintén azokat is, akik gyámság alatt állanak. Nagyon helyes. És könnyen ellenőrizhető. Ami pedig az idegenforgalmat, a négyszázmilliárdos építkezést, az évi százmilliárdos népjóléti összeget, meg a rokkantak és B-listások elhelyezését illeti, ugyszintén azt a toronyórát aranyláncsal, amelyet csak azért nem említett informátorunk, mert elfelejtette: mindezek olyan dolgok, amelyek a legőszintébb hála sóhaját fakasztják fel a nemzet kebeléből azzal a kérdéssel egyetemben, hogy: mi marad akkor a pénzesoportnak?

Ugy tudjuk, a játékkaszinó terével már a minisztertanács is foglalkozott. Lássunk tehát ebben az ügyben világosan.

A játékkaszinó hívei azzal érvelnek, hogy a főváros idegenforgalmát akarják fellendíteni. Szerintük egész Európa mulató társadalma azonnal felkerekedik és Budapestre jön, mihelyt híre fut a játékkaszinónak. De vagy nem tudják, vagy pedig elhallgatják azt a körülményt, hogy hiszen ilyen játékkaszinó Európának már jóformán minden államában van. Van Franciaországban, van Németországban, van Romániában, tehát a szórakozó idegenek sokkal közelebb, esetleg már otthon is tudnak üldözni a játékszenvedélynek és egy kis hazárdjáték kedvéért nem szükséges nekik okvetlenül Budapestre jönniük.

Ami az érdekelttség által családelemek a közvéleménybe dobott fanatikus ígéretekkel illeti, erre vonatkozólag csak annyit mondhatunk, hogy blöff. Már magábanvéve a számok is olyan patalogikus nagyképűséget árulnak el és olyan gyermekes jóhiszeműséget tételnek fel a magyar közönségről, hogy ezeknek valóban csak az egyszéges párt némely mungó árnyalatu tagja adhat hitelt. És ezen a ponton érkezünk oda, amikor kielégíthetjük a közvélemény jogos kíváncsiságát: vajjon kik azok a politikusok, akik egyéb elfoglaltság híján a játékkaszinó felállításán buzgólkodnak?

Dinich Ödön egységespárti képviselő nemrég beszédet mondott a parlamentben, amikor nyíltan a játékkaszinó felállítását sürgette. Rassay Károly helyeselt neki s ugyancsak helyeselt az egységes pártnak két tagja, akik még nem vallottak nyíltan színt, de minden alkalmat megragadnak, hogy a felállítandó játékkaszinó eszméje mellett propagandát csináljanak. A belügyminiszter, állítólag, ellenzi a tervet s talán ennek tudható be a fentebb említett két egységes honatya elkeseredése, akik a kor és megbízhatóság szerint idősebb munkóknak a belügyminiszteri széket ismételtelen felajánlották... Mint érdekességet beszélük erről a két egységes honatyáról, hogy semmiféle idegen pénzesoport nem áll a hátuk mögött s ezt csak azért híresztelik, hogy könnyebben adják meg az engedélyt. Mert ha már az engedély megvan, azt nem lesz nehéz értékesíteni.

Ismételjük, nem tudjuk, hogy az illetékes körök előtt milyen stádiumban van az ügy, egyet azonban tudunk. Azt, hogy lehetetlen, hogy egy itt vagy ott felállítandó játékkaszinóval Budapest legyen a nemzetközi söpredék találkozóhelye és hogy ez a nemzetközi söpredék kifossa a főváros és a vidék polgárait. Ehhez még hozzá kell szólnia Budapest és a vidék polgárságának is.